

Пам'яті

МАКСИМЕНКА ПАВЛА ТИХОНОВИЧА

90 років з дня народження

З ОДНОГО МЕТАЛУ ЛЛЮТЬ МЕДАЛЬ ЗА ПОДВИГ І ЗА ТРУД...

Професору кафедри післядипломної освіти лікарів-стоматологів Української медичної стоматологічної академії, доктору медичних наук, почесному академіку, капітану медичної служби у відставці, учаснику бойових дій і інваліду Великої Вітчизняної війни, ветерану праці, Збройних сил СРСР 22 серпня 2012 р. виповнилося 90 років. Із них понад 60 років Максименко П. Т. присвятив медицині.

Павло Тихонович вирізнявся величезним творчим потенціалом, стійкою життєвою позицією, наполегливістю, цілеспрямованістю, вимогливістю до себе і колег. Усе це сприяло етапам кар'єрного росту.

Після закінчення середньої школи Павло Тихонович служив у Червоній Армії – спочатку рядовим, потім став курсантом військового училища зв'язку, командиром взводу курсантів цього училища, воював під Сталінградом, у Криму, на Таманському півострові, під Ставрополлям, обороняв Північний Кавказ.

У наступні 3 роки, до 9 травня 1945 року, Павло Максименко знаходився в безперервному русі

на полях Великої Вітчизняної війни разом із своїми бойовими товаришами. Виконували завдання штабу для забезпечення зв'язку з військовими підрозділами і частинами, які входили до складу стрілкового корпусу, а потім 37 армії.

У травні 1947 року Павло Тихонович у званні старшого лейтенанта з посади командира роти зв'язку 259 батальйону пішов у відставку з лав Радянської Армії.

Демобілізувавшись у червні 1947 р., після двотижневого відпочинку він прийняв рішення про вступ до Харківського медичного стоматологічного інституту.

У 1951 році успішно склав державні іспити й отримав диплом лікаря-стоматолога з відзнакою. Рішенням комісії з розподілу Максименка П. Т. залишили в клінічній ординатурі на кафедрі терапевтичної стоматології.

За роки навчання в інституті відбулась ще одна надзвичайно важлива подія в житті Павла Тихоновича – була створена сім'я. Дружиною стала красива, талановита дівчина – Лія Григор'єва. Лія Петрівна і Павло Тихонович пройшли всі етапи – від лікаря, педагога, наукового працівника до вченого: клінічні ординатори, асистенти, доценти, завідувачі кафедр.

Професор Максименко П. Т. був деканом стоматологічного факультету, 28 років завідував кафедрою терапевтичної стоматології Харківського державного медичного інституту, потім Полтавського медичного стоматологічного інституту, що розкрили його організаторські здібності та вміння

працювати з молоддю. Його величезна творча наснага та клінічний досвід стали доброю запорукою створення науково-педагогічної школи та цілого наукового напрямку – «Розробка актуальних питань основних стоматологічних захворювань, їх профілактика та лікування». Були виявлені етіопатогенетичні механізми, обґрунтовані принципи профілактики і лікування деяких аспектів патології некаріозних уражень, карієсу, захворювань тканин пародонта та слизової оболонки порожнини рота. Певний внесок був утілений і в розробку актуальних проблем стоматології дитячого віку. По цих напрямках виконано і захищено 5 кандидатських дисертацій.

Особливу увагу в дослідженнях П. Т. Максименко приділяв алергології в стоматології. Була організована система диспансеризації пацієнтів, алергологічний кабінет при Полтавській обласній клінічній стоматологічній поліклініці, розроблені алгоритми обстеження, лікування і догляду за хворими. Рекомендована схема профілактичних заходів.

Під керівництвом П. Т. Максименка виконано і захищено 3 докторські та 20 кандидатських дисертацій. Його учні керують кафедрами, мають особисті школи.

Професор П. Т. Максименко був висококваліфікованим науковцем. Він автор понад 225 наукових праць, низки навчально-методичних посібників про захворювання слизової оболонки порожнини рота: «Заболевания слизистой оболочки полости рта»

(1998), «Медикаментозная патология в стоматологии» (2001), «Побічна дія медикаментозних засобів у стоматологічній практиці» (2004), «Затруднения и ошибки в диагностике заболеваний слизистой оболочки полости рта, их причины и профилактика» (2012).

Як висококваліфікований педагог і методист професор П. Т. Максименко на високому науково-теоретичному рівні читав лекції і проводив семінарські заняття, тісно пов'язував їх із практикою, сприяв формуванню кваліфікованих лікарів і свідомих громадян держави. Він проявляв високу вимогливість до себе і оточуючих, надавав велику допомогу молодим викладачам в оволодінні необхідними знаннями та практичними навичками.

Професор П. Т. Максименко брав активну участь у адміністративній та громадській роботі академії. Він з 1968 р. очолював Полтавське обласне наукове об'єднання стоматологів, з 1970 по 1987 рік був членом правління Всесоюзного наукового об'єднання стоматологів, з 1975 по 1995 рік – членом президії республіканського наукового товариства стоматологів України. Під керівництвом П. Т. Максименка активно працювала РПК «Стоматологія». Він був членом апробаційної та спеціалізованої вченої ради. Працював членом педради всесоюзного журналу «Стоматологія», членом редколегії міжвідомчої республіканської збірки «Терапевтична стоматологія», науковим редактором 3-х збірників

Харківського і Полтавського стоматологічних інститутів, науковим редактором журналу «Дент Арт». Брав активну участь у роботі всесоюзних і республіканських з'їздів і конференцій.

За чесне, віддане, творче служіння своїй спеціальності П. Т. Максименко був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, Почесною грамотою Верховної Ради УРСР, знаком «Відмінник охорони здоров'я», а як учасник бойових дій у Великій Вітчизняній війні – 4 орденами і багатьма медалями.

До останніх днів життя і роботи Павло Тихонович був професором кафедри післядипломної освіти лікарів-стоматологів, надавав консультативну допомогу пацієнтам та співробітникам кафедри у виконанні дисертаційних робіт, був членом апробаційної ради.

Ніби за спадком, разом із орфографічним коренем прізвища Павлові Тихоновичу передалось прагнення до максимуму. Він вимагав від себе та людей, що його оточували, МАКСИМУМ: максимум у роботі, науці, навчанні, відданості сім'ї та Батьківщині.

Це штрихи до портрета, що написані життям **«...людини, солдата, лікаря, педагога, науковця, батька своєї родини» – Максименка Павла Тихоновича.**

Колектив кафедри післядипломної освіти лікарів-стоматологів